

# UZASADNIENIE

Zawiadomieniem z dnia 17 września 2021 r., nr (...) W. Rady (...) (...) W. J. F. przekazała do Rzecznika Dyscyplinarnego (...) (...) W. dokumenty radcy prawnej E. K., która nie wypełniła obowiązku doskonalenia zawodowego w IV Cyklu szkoleniowym ( 2018 – 2020 ) celem zbadania, czy istnieją podstawy do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego lub wystąpienia do Dziekana Rady (...) (...) W. z wnioskiem o udzielenie obwinionej ostrzeżenia dziekańskiego. Jednocześnie pismem z dnia 17 września 2021 r., o nr (...) , (...) (...) W. udzieliła Rzecznikowi Dyscyplinarnemu (...) (...) W. informacji o liczbie szkoleń zorganizowanych w latach 2018 – 2020, oraz o możliwości skorzystania w tym okresie ze szkoleń na platformie e-learningowej (...) oraz na stronie (...) w W. ( (...) ) – dostępnych dla wszystkich członków samorządu radcowskiego.

Do zawiadomienia zostało również dołączone pismo Dziekana Rady (...) z dnia 12 lutego 2021 r., o nr (...), doręczone radcy prawnej E. K. w dniu 24 lutego 2021 r., informujące o braku zgromadzenia na swoim koncie wymaganej liczby punktów w IV Cyklu Szkoleniowym.

Postanowieniem z dnia 11 marca 2022 r., sygn. akt RD 124/21 Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. radca prawny P. B., po przeprowadzeniu dochodzenia ( wszczętego postanowieniem z dnia 13 grudnia 2021r. ), na skutek zawiadomienia Dziekana Rady (...) (...) W. w sprawie możliwości popełnienia przez radcę prawną E. K. przewinienia dyscyplinarnego, na podstawie art. 313 k.p.k. w zw. z art. 74<sup>1</sup> ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych ( Dz.U. z 2022 r. poz. 1166 ), postanowił przedstawić radcy prawnej E. K. zarzut, że w okresie od 1 stycznia 2018 r., do 31 grudnia 2020 r., stanowiącym IV Cykl Szkoleniowy, nie brała udziału w szkoleniach zawodowych na zasadach określonych przez właściwy organ samorządu, skutkiem czego nie uzyskała minimalnej liczby 40 punktów szkoleniowych, tj. nie uzyskała żadnych punktów za szkolenia zawodowe z wymaganych 40, co stanowi naruszenie art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych ( t. j. Dz.U. z 2022 r. poz. 1166 ) w zw. z art. 14 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego ( w brzmieniu ustalonym Uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego ) w zw. z art. 60 pkt 8 lit. h ustawy o radcach prawnych w zw. z par. 7 ust.1 Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku ( tekst jednolity uchwała nr 295/ (...) Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 12 lipca 2018 r. ) co stanowi naruszenie obowiązku zawodowego.

Obwiniona radca prawna E. K. prawidłowo pouczona o swoich uprawnieniach, nie zażądała podania jej ustnie podstaw zarzutów, nie zażądała sporządzenia uzasadnienia postanowienia o przedstawieniu zarzutów na piśmie, jak również nie złożyła wniosku o końcowe zaznajomienie się z materiałem końcowym.

Jednocześnie do protokołu przesłuchania obwinionego, radca prawna E. K. złożyła wyjaśnienia oraz odniosła się do przedstawionych zarzutów w piśmie z dnia 14 marca 2022 r., podnosząc, że z uwagi na sytuację życiową, od ponad 20 lat, nie wykonuje zawodu radcy prawnego, nie świadczy usług prawnych odpłatnie ani nieodpłatnie. Brak szkoleń usprawiedliwia natomiast tym, że ze względu na długą przerwę w wykonywaniu zawodu, nie planowała w przyszłości powrotu do wyuczonego zawodu. Zdaniem obwinionej, obowiązek szkoleń jest związany z wykonywaniem zawodu bądź z zamiarem jego wykonywania. Ponadto brak szkoleń, w przypadku obwinionej, nie spowodował żadnych negatywnych konsekwencji, jak również nie ucierpiał prestiż zawodu.

Wnioskiem z dnia 25 maja 2022 r. Sygn. akt RD 124/21, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego (...) (...) W., na podstawie art. 68<sup>1</sup> ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych ( Dz.U. z 2022 r. poz. 1166 ) wniósł o ukaranie radcy prawnej E. K. nr wpisu WR – (...), córki K. i B., urodzonej (...), zam. (...)-(...) W. ul. (...), poprzednio nie karanej dyscyplinarnie, obwinionej o to, że w okresie od 1 stycznia 2018 r., do 31 grudnia 2020 r., stanowiącym IV Cykl Szkoleniowy, (...) W., nie brała udziału w szkoleniach zawodowych na zasadach określonych przez właściwy organ samorządu, skutkiem czego nie uzyskała minimalnej liczby 40 punktów szkoleniowych, to jest nie uzyskała żadnych punktów za szkolenia zawodowe z wymaganych 40, co stanowi naruszenie art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych ( Dz.U. z 2022 r. poz. 1166 ) w zw. z art. 14 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego ( w brzmieniu ustalonym Uchwałą nr

3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego ) w zw. z art. 60 pkt 8 lit. h ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 7 ust. 1 Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku ( tekst jednolity uchwała nr 295/ (...) Prezydium Krajowej rady radców Prawnych z dnia 12 lipca 2018 r. ), co stanowi naruszenie obowiązku zawodowego.

Jak wskazał Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w uzasadnieniu wniosku o ukaranie, radca prawna E. K. w okresie ostatnich 20 lat nie brała udziału w szkoleniach zawodowych na zasadach określonych przez właściwy organ samorządu, skutkiem czego nie uzyskała minimalnej liczby 40 punktów szkoleniowych w IV Cyklu Szkoleniowym, tj. w okresie od 1 stycznia 2018 r., do 31 grudnia 2020 r.

Brak uczestnictwa radcy prawnej E. K. w szkoleniach, wynikał z niewykonywania przez obwinioną zawodu radcy prawnego, jak również z braku chęci powrotu do zawodu ze względu na długą przerwę w świadczeniu usług prawnych. Obwiniona nie jest na emeryturze, ani na rencie a z wykonywania zawodu radcy prawnego zrezygnowała ze względu na wychowywanie dzieci. W piśmie z dnia 14 marca 2022 r., skierowanym do Rzecznika Dyscyplinarnego (...) (...) W., radca prawna E. K. poinformowała, że pismem z dnia 14 marca 2022 r., skierowanym do Dziekana Rady (...) (...) W., wystąpiła o skreślenie jej z listy radców prawnych.

W ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego (...) (...) W. zachowanie radcy prawnej E. K. na przestrzeni ostatnich 20 lat a w szczególności w okresie IV Cyklu Szkoleniowego narusza przepisy wskazane (...) wniosku o ukaranie, natomiast wniosek o skreślenie obwinionej z listy radców prawnych nie wstrzymuje toczącego się postępowania dyscyplinarnego.

Pismem z dnia 1 czerwca 2022 r., sygn. akt RD 124/21 Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego (...) (...) W. poinformował radcę prawną E. K. o skierowaniu do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) (...) W. wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego (...) (...) W. o ukaranie, jednocześnie pouczając o treści art. 387 k.p.k.

Pismem z dnia 2 lipca 2022 r., skierowanym do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) (...) W., radca prawna E. K., na podstawie art. 387 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74<sup>1</sup> ustawy o radcach prawnych, wniosła o dobrowolne poddanie się karze, o wymierzenie kary upomnienia oraz zwolnienie z obowiązku ponoszenia kosztów postępowania dyscyplinarnego ewentualnie o zasądzenie ich w minimalnej wysokości.

W uzasadnieniu wniosku radca prawna E. K. ponownie wskazała, że brak uczestnictwa w IV Cyklu Szkoleniowym w latach 2018 – 2020, wynika z niewykonywania od 1998 r., zawodu radcy prawnego, jak również nie planowania powrotu do zawodu. W związku z powyższym była ona przeświadczona, że w takim przypadku nie ma obowiązku podnoszenia swoich kwalifikacji zawodowych. W tym przekonaniu utwierdzał obwinioną fakt, że do tego okresu obowiązek doskonalenia zawodowego nie był wobec niej egzekwowany. Ponadto obwiniona sądziła, że skoro obowiązek szkoleniowy został wprowadzony w celu zapewnienia wykonywania usług prawnych na jak najwyższym poziomie, to jest on związany z czynnym wykonywaniem zawodu i ma charakter uzupełniający.

Poddając się dobrowolnej karze, obwiniona liczy na łagodny wymiar kary, z uwagi na dotychczasową niekaralność, niski stopień szkodliwości czynu oraz brak osób pokrzywdzonych. Wnioskowana kara upomnienia będzie zatem – zdaniem obwinionej – wystarczająca i adekwatna do opisanych okoliczności.

W kwestii zwolnienia z kosztów postępowania dyscyplinarnego względnie zasądzenie ich w minimalnej wysokości obwiniona podniosła, że jest osobą niepracującą i nie otrzymuje wynagrodzenia.

Na rozprawie przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym (...) (...) W. w dniu 11 lipca 2022 r., Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego nie złożył sprzeciwu odnośnie wniosku obwinionej o dobrowolne poddanie odpowiedzialności karnej.

***Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:***

Stosownie do postanowień art. 74<sup>1</sup> pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych ( Dz.U. z 2022 r. poz. 1166 ) w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.

W myśl art. 387 § 1 k.p.k. do chwili zakończenia pierwszego przesłuchania wszystkich oskarżonych na rozprawie głównej oskarżony, któremu zarzucono przestępstwo zagrożone karą nieprzekraczającą 15 lat pozbawienia wolności, może złożyć wniosek o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie mu określonej kary lub środka karnego, orzeczenie przepadku lub środka kompensacyjnego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego. Wniosek może również dotyczyć wydania określonego rozstrzygnięcia w przedmiocie poniesienia kosztów procesu. Jeżeli oskarżony nie ma obrońcy z wyboru, sąd może, na jego wniosek wyznaczyć mu obrońcę z wyboru

Przed uwzględnieniem wniosku – zgodnie z art. 387 § 1a k.p.k. – o wydanie wyroku skazującego sąd poucza obecnego oskarżonego o treści art. 447 § 5.

Zgodnie z art. 387 § 2 k.p.k., sąd może uwzględnić wniosek o wydanie wyroku skazującego, gdy okoliczności popełnienia przestępstwa i wina nie budzą wątpliwości, a cele postępowania zostaną osiągnięte mimo nieprzeprowadzenia rozprawy w całości; uwzględnienie wniosku jest możliwe jedynie wówczas, gdy nie sprzeciwia się temu prokurator, a także pokrzywdzony należycie powiadomiony o terminie rozprawy oraz pouczony o możliwości zgłoszenia przez oskarżonego takiego wniosku.

Jak wynika z brzmienia wyżej przytoczonych przepisów, stosując odpowiednio art. 387 k.p.k w postępowaniu dyscyplinarnym przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym Radców Prawnych, do chwili zakończenia pierwszego przesłuchania obwinionego radcy prawnego na rozprawie głównej, obwiniony może złożyć wniosek o wydanie orzeczenia skazującego i wymierzenie mu określonej kary bez przeprowadzenia postępowania dowodowego. Wniosek może również dotyczyć wydania określonego rozstrzygnięcia w przedmiocie poniesienia kosztów procesu.

Sąd może uwzględnić wniosek o wydanie orzeczenia skazującego, gdy okoliczności popełnienia przewinienia i wina nie budzą wątpliwości, a cele postępowania zostaną osiągnięte mimo nieprzeprowadzenia rozprawy w całości; uwzględnienie wniosku jest możliwe jedynie wówczas, gdy nie sprzeciwia się temu rzecznik, a także pokrzywdzony należycie powiadomiony o terminie rozprawy oraz pouczony o możliwości zgłoszenia przez obwinionego takiego wniosku.

Uwzględnienie wniosku obwinionego o dobrowolne poddanie się karze wymaga spełnienia więc następujących warunków:

1.  
wniosek musi być złożony przez obwinionego przed przesłuchaniem obwinionego na rozprawie głównej,
2.  
w ocenie sądu okoliczności popełnienia przewinienia dyscyplinarnego i wina nie budzą wątpliwości,
3.  
w ocenie sądu cele postępowania zostaną osiągnięte mimo nieprzeprowadzenia rozprawy w całości,
4.  
rzecznik dyscyplinarny nie zgłosił sprzeciwu wobec uwzględnienia wniosku obwinionego,
5.  
pokrzywdzony należycie powiadomiony o terminie rozprawy oraz pouczony

o możliwości zgłoszenia przez oskarżonego takiego wniosku nie zgłosił sprzeciwu wobec uwzględnienia wniosku obwinionego.

Sąd rozstrzygając wniosek o dobrowolne poddanie się karze zobowiązany jest przede wszystkim sprawdzić zaistnienie wszystkich warunków dopuszczalności takiego wniosku określonych w art. 387 § 1 i § 2 k.p.k.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców (...) W. wszystkie przesłanki dopuszczalności wniosku o dobrowolne poddanie się karze zostały spełnione.

Wniosek o dobrowolne poddanie się karze i wymierzenie kary upomnienia został złożony przez obwinioną w dniu 5 lipca 2022 r., tj. przed przesłuchaniem obwinionej na rozprawie głównej Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) (...) W., wyznaczonej na dzień 11 lipca 2022 r.

Zdaniem Sądu nie budzą również wątpliwości okoliczności popełnienia przewinienia dyscyplinarnego i wina obwinionej. Radca prawna E. K. wpisana jest na listę Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., nr wpisu WR – (...), zatem na mocy art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 14 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 60 pkt 8 lit. h ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 7 ust. 1 Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku, ciążył na obwinionej obowiązek doskonalenia zawodowego i uzyskania co najmniej 40 punktów szkoleniowych w IV Cyklu Szkoleniowym w latach 2018 – 2020. Zgodnie z obowiązującymi przepisami, fakt nie wykonywania zawodu, nie zwalnia radcy prawnego wpisanego na listę Okręgowej Izby Radców Prawnych, z udziału w szkoleniach zawodowych na zasadach określonych przez właściwy organ samorządu. Przekonanie obwinionej o braku obowiązku udziału w szkoleniach doskonalenia zawodowego w związku z długoletnim niewykonywaniem zawodu radcy prawnego i brakiem zamiaru powrotu do zawodu nie znajduje oparcia w obowiązującym porządku prawnym. Uzasadnionym zatem jest stanowisko, że wina obwinionej nie budzi wątpliwości. Tym samym, ukaranie obwinionej karą upomnienia, mimo nieprzeprowadzenia rozprawy w całości, oznacza, iż cele postępowania zostaną osiągnięte.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego (...) (...) W., nie zgłosił sprzeciwu wobec wniosku obwinionej o dobrowolne poddanie się karze i wymierzenie kary upomnienia. Sprzeciwu nie zgłosił również pokrzywdzony – Okręgowa Izba Radców prawnych (...) W., pouczona prawidłowo.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. pouczył obwinioną radcę prawną E. K. o treści art. 447 § 5 k.p.k.

W związku z powyższym, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) (...) W. uwzględnił wniosek obwinionej o dobrowolne poddanie się odpowiedzialności karnej i wymierzenie kary upomnienia.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., biorąc pod uwagę postawę radcy prawnej E. K., tj. przyznanie się do winy, wolę dobrowolnego poddania się karze a także fakt, że obwiniona na przestrzeni ostatnich 20 lat

a w szczególności w okresie IV Cyklu Szkoleniowego nie wykonywała zawodu, nie świadczyła usług prawnych w żadnej formie, odpłatnie ani nieodpłatnie, jak również fakt, że brak szkoleń w IV Cyklu Szkoleniowym nie spowodował negatywnych konsekwencji i nie ucierpiał na tym prestiż zawodu radcy prawnego, uznał, że kara upomnienia jest adekwatna do przewinienia dyscyplinarnego. Nałożenie kary nagany, w ocenie Sądu, stanowiłoby karę nadmiernie dotkliwą, tym bardziej, że obwiniona radca prawna E. K. złożyła również do Dziekana Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wniosek o wykreślenie z listy radców prawnych. Ponadto nie bez znaczenia pozostaje sytuacja osobista Radcy prawnej E. K., która nie pracuje, nie pobiera też świadczenia z tytułu przejścia na emeryturę czy rentę. Nałożenie więc w takiej sytuacji, przy jednoczesnej postawie obwinionej, kary pieniężnej, stanowiłoby również karę nadmiernie dla niej dotkliwą.

Jak wypowiedział się Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych

w orzeczeniu z dnia 17 października 2017 r. WO-76/17 ( L. ): „Dotkliwość kary powinna być proporcjonalna do ciężaru deliktu dyscyplinarnego oraz poniesionej przez pokrzywdzonego szkody”.

Ze względu na powyższe należało orzec jak w sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 70 ze zn. 6 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r., o radcach prawnych ( tekst jednolity Dz.U. z 2022 r. poz. 1166 ) w zw. z § 1 ust. 1 Uchwały nr 330/2015 Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. z dnia 16 czerwca 2015 r., w sprawie ustalenia wysokości wynagrodzenia ryczałtowego dla członków Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) W., zgodnie z którym zryczałtowanymi kosztami postępowania przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym (...) (...) W., kwocie 1 880,00 ( słownie: jeden tysiąc osiemset osiemdziesiąt złotych ), płatnymi na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. obciąża obwinioną E. K., uwzględniając fakt braku zatrudnienia obwinionej.

Pouczenie:

Od niniejszego orzeczenia służy Ministrowi Sprawiedliwości oraz stronom prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w W. za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. w terminie 14 dni od otrzymania orzeczenia z uzasadnieniem oraz pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia odwołania, przy czym zgodnie z art. 387 § 1a k.p.k. w zw. z art. 447 § 5 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 3 i pkt 4 k.p.k. podstawą odwołania nie może być błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia oraz zarzut rażącej niewspółmierności kary.